

Sil jsem proso

♩=100

Sil jsem pro - so na sou - vra - ti, ne - bu - du ho ží - ti,
mi - lo - val jsem krás - né děv - če, ne - bu - du ho mí - ti.

Sí - ti, ne - ží - ti, mi - lo - va - ti, ne - vzí - ti,

sil jsem, ne - žal jsem, mi - lo - val jsem, ne - vzal jsem.

2. Tam nad mlejnem, pod jasanem, na vysoké strání,
[:slíbila mi má panenka věčné milování,
véneček uvitý, prstýnek pěkně vyřezaný,
od ní dostal jsem, přece děvče nevzal jsem.:]
3. Ústřím, jako máku kvítí, hubinky jsem dával,
v tytku jako labuť bílou s větříčkem jsem hrával.
[:Láskou plesal jsem, kudy šel jsem, vzdychal jsem,
v noci nespál jsem, přece děvče nevzal jsem.:]
Sil jsem proso na souvrati, nebudu ho žítí,
miloval jsem jedno děvče, nebudu ho mítí.
4. Ráno, dřív než zvoník cinkal časně klekání,
šel jsem, abych ptačí slyšel ranní radování,
[:šel jsem za lesem, ale, ach, co spatřil jsem,
nad tím ztrnul jsem, více děvče nechtěl jsem.:]
5. V roklinec tam v stromech hustých děvče s jiným stálo,
on ji líbal, tlačil, vinul, děvče se jen smálo.
[:Já pak zvolal jsem, darmo v noci nespál jsem,
sil jsem, nežal jsem, miloval jsem, nevzal jsem.:]
Sil jsem, nežal jsem, miloval jsem, nechal jsem,
vzít si s nechtí, trápit se s ní do smrti.